

אם נעקוב אחר ההתרחשויות כפי שהרבי מלך המשיח שליט"א מלמד אותנו, נוכל לראות – איך בכל שלב מסיפורי יעקב ויוסף, טמונה המטרה העיקרית שלשמה מכוון הכל – הגאולה.

'מעט' שנות חיים

מיד כאשר מגיע יעקב לארץ מצרים, מביא אותו יוסף בנו לארמון פרעה. יעקב היה זקן מופלג בן מאה ושלושים, ועקב הצרות הרבות שעבר בחייו – היה נראה אז זקן אף יותר. פרעה משתומם למראהו הישיש כל כך של יעקב, ושואל אותו: "כמה ימי שני חייו?"

יעקב עונה מיד לפרעה. הוא מעדכן אותו במספר שנותיו – מאה ושלושים שנה, ומיד מוסיף: "מעט ורעים היו ימי שני חייו..."

דבריו של יעקב מעוררים תמיהה גדולה.

אכן, אנו יודעים שחייו של יעקב היו רעים. אך מעט? איך יכול יעקב לומר על אריכות ימים כל כך גדולה, מאה ושלושים שנה – שזה רק קצת?! זה היפך המציאות!

חסרון באיכות

מסביר הרבי מלך המשיח שליט"א:

כוונתו של יעקב לא היתה לומר ששנות חייו הם מעטים בכמות. הוא התכוון לשנים מעטים באיכות.

אדם מרגיש בדרך כלל סיפוק מהזמן שעבר, רק אם הוא ניצל אותו כמו שצריך. לכן אצל אברהם אבינו נאמר "ואברהם זקן בא בימים" – הוא לא היה זקן רק בגלל גילו המופלג, אלא בעיקר בזכות העבודה שכל הימים שלו היו מלאים ושלמים. לא היה אצלו אף רגע מבוזבז, וכל יום שעבר אצלו, הוא הוא מילא אותו והתקדם בו אל המטרה.

יעקב אבינו התלונן על חיים קצרים ומעטים, למרות שהוא זכה לחיות מאה ושלושים שנה –

התשובה לגאולה

'דבר מלכות' לנוער - ש"פ מקץ ה'תשנ"ב בפרשיות אותן אנו קוראים עכשיו, אנו בעיצומו של סיפור ארוך – יעקב אבינו מגיע לארץ ישראל ומבקש לשבת בשלוחה. אבל אז, קופצת עליו הצרה הצרורה של יוסף הצדיק, שנמכר וגולה למצרים. לאחר גלגולים רבים, מגיע יוסף למשרת משנה למלך והכל מתגלה כטובה. יעקב אבינו עם כל משפחתו יורדים למצרים, ויעקב חי שבע עשרה שנה של מנוחה, השנים האחרונות והטובות בחייו, בארץ גושן.

סיפורי האבות הקדושים, אינם, כמובן, רק מעשיות מענינות. כל האירועים עליהם אנו קוראים בתורה, טומנים בתוכם כוונה אלוקית מיוחדת.

סיפור ירידתם של יוסף ויעקב למצרים, גם הוא חלק מתהליך שמימי. תהליך שכל כולו מכוון למטרה העיקרית: הבאת הגאולה.

יעקב אבינו, השלישי שבאבות, קשור במיוחד לגאולה השלישית ובית המקדש השלישי. הגאולה היתה הענין העיקרי ביותר בחייו. כאשר יעקב ישב ולמד עם יוסף בנו בארץ ישראל, הוא נתן לו את הכוחות לפעול להבאת הגאולה. ולאחר מכן, בירידתו של יוסף למצרים, הוא עבד לגלות את הקדושה גם במקום הנמוך ביותר, בארץ מצרים – ובכך להכין את העולם כולו לגאולה.

דבר מלכות לנוער

רק באופן זמני, כדי לפעול את הגאולה.
הגאולה – בשבילה אנחנו חיים, ובלעדיה שום
דבר לא מרגיע אותנו!

גם אנחנו

יעקב אבינו הוא העיקרי בין האבות. כל יהודי
ויהודי נקרא בשמו של יעקב, ולא בשם אחר –
"עם ישראל". גם הנהגתו של יעקב אבינו, היא
הוראה ברורה לחיים של כל אחד מאיתנו:

אנחנו חייבים לרצות ולהשתוקק לגאולה
בעוצמה כה גבוהה, עד כדי כך שבלעדיה נרגיש
חסרי מנוחה, ושום דבר אחר לא יכול לעניין
ולספק אותנו. נפעל בכל כוחותינו ונעשה הכל
כדי להביא אותה רגע אחד קודם.

ובלשונו הקדושה של הרבי מלך המשיח
שליט"א:

"יש להוסיף מיום ליום בהענינים המביאים את
הגאולה בפועל ובגלוי.

ומהם:

חיזוק האמונה התשוקה והצפייה לביאת
המשיח, עד כדי כך, שנרגש אצלו שכל זמן
שמשיח צדקנו עדיין לא בא בפועל ובגלוי, ימיו
חסרים, כדברי יעקב שאפילו מאה ושלושים
שנה הם "מעט", כיון שעדיין לא באה הגאולה
בפועל".

מכיוון שהוא לא הספיק לפעול במהלך השנים
הללו כמו שהוא רצה. הוא הרגיש שלא ניצל
אותם כראוי. הוא הרגיש חוסר שלוה, והרגיש
כאילו חסרים לו שנים בחיים.

מה היה החיסרון שגרם ליעקב אבינו להרגיש
"מעט", להרגיש ששנות חייו הארוכות – אינן
מספקות?

המטרה העיקרית בחיים

כמו שהזכרנו, הדבר העיקרי ביותר בחייו של
יעקב היה – הגאולה. יעקב עבד במשך כל חייו
והתאמץ לפעול את הגאולה. והוא אכן היה מוכן
לגאולה – רק בגלל שהעולם מסביבו לא היה
עדיין מוכן, התעכבה הגאולה.

יעקב אבינו השתוקק כל כך לגאולה, כל כך
רצה אותה – שבלעדיה, הוא הרגיש שכל חייו
הארוכים אינם שווים. הם 'מעט'. כל עוד שלא
הצליח לפעול את הגאולה, הוא חסר מנוחה, וגם
מאה ושלושים שנה לא יפצו אותו. הוא חייב את
הגאולה!

ומיד כאשר הוא מגיע לארמון פרעה, לקראת
התיישבותו במצרים, הוא מודיע לו ברורות:
לא הגענו למצרים כדי לנוח, להתענג על הארץ
הטובה ביותר – ארץ גושן, ולחיות חיי רווחה.
הדבר היחיד שעומד מול עינינו הוא אך ורק להביא
את הגאולה, וגם ההתיישבות שלנו במצרים היא

פְּנִיַת גְּאֻלָּה

נְמַצְאִים כְּבֵר בְּיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ

"בְּיָמֵינוּ אֵלֶּה יָמוֹת הַמְּשִׁיחַ – שְׂפָהֶם נִמְצְאִים עֲכָשׁוּ, וְצָרִיכִים רַק "לְפִתַּח אֶת הָעֵינַיִם"
וְאִזּוֹ רֹאִים שְׁנִמְצָאֵת כְּבֵר הַגְּאֻלָּה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלֵמָה בְּפִשְׁטוֹת. וְכֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מוֹכְנִים בְּכָל
הַפְּרָטִים וּפְרָטֵי פְּרָטִים "לְגִשְׁת וְלִהְסֵב אֶל הַשְּׁלֵחֹן" – הַחֵל מֵעַנְיֵי הַגְּאֻלָּה, לְוִיתֵן וְשׁוֹר הַבֵּר
וַיֵּין הַמְּשֻׁמֵּר, וְעוֹד וְעָקָר "לְדַעַת אֶת ה'" "מְלָאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת ה'".

...

בְּזִמְנֵנוּ הַרְבֵּי מוֹדִיעַ שְׁאֲנַחְנוּ כְּבֵר נִמְצְאִים בְּיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ!! וְרַק צָרִיכִים לְפִתַּח אֶת
הָעֵינַיִם וְרֹאִים שֶׁהַגְּאֻלָּה כְּבֵר כָּאֵן. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּבֵר מוֹכְנִים לְסַעֲוֵדַת שׁוֹר הַבֵּר וְהַלְוִיתֵן
וְשְׁלֵמוֹת יְדִיעַת ה' שְׁתִּהֵיה בְּגְאֻלָּה.

(דבר מלכות י"ט כסלו תשנ"ב)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד